

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Affectus ex hac prima consideratione eliciendi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

Affectus ex hac prima consideratione eliciendi.

A Peri mentis meæ oculos, Domine, ut videam atque intelligam statum illum miserimum, ad quem peccatum, hostis ille tuus juratissimus & capitalis, me reduxit. Vah! mi Deus in oculis tuis abominabilis eram nimis, neque tamen advertebam. Conscientia mea cloaca erat corruptelâ quavis plenissima, multoque iis omnibus, quæ in mundo erant, fetidior, horribiliorque, & non curabam. O me infelicem, quod in memetipso prophaverim imaginem Creatoris mei, ut imaginem gestarem Cacodæmonis! Infelicem, quod horrorem causaverim illi, cui titulis infinitis obligabar me reddere, quam possem, amabilissimum. Quid? ego te, Domine, divinam tuam faciem à me avertere compuli? Ego, quem eo fine creaveras, in me ut æternum requiesceres? Ego, ego, inquam, quem infinitis tuæ gratiæ donis ditaveras atque exornaveras? O quantum, quantoque cum affectu detestor infelicem horam illam! quàm pœnitet me actionem illam admisisse derestandam! Rescinde, Domine, rescinde horam illam funestam ex numero earum, quæ cursum vitæ meæ constituunt, fac ut inter alias non recenseatur; sit quasi non fuerit, quia ego approbare non possum, quod in illa feci. Revoco atque ejuro consensum illum iniquum, quem præbui malo. Nunquam id factum fuisse vellem, toto ex corde meo doleo, quod factum fuerit. atque à te, Domine,

*Actus
contritionis ac doloris.*

mine, quàm humillimè veniam peto & obtestor, atque utinam hoc momento concipere possem omnes illos affectus doloris, quos unquam animæ conceperunt verè pœnitentes, quò ita offerre tibi possem sacrificium cordis profundè humiliati ac verè contriti.

Utinam tibi nunquam displicuissem ! utinam cum peccato nunquam pepigissem fœdus, neque animam meam vitiorum fuligine denigrassem, eamque in immundissimarum, horrendissimarumque bestiarum naturam degenerare compulsem ! Eheu ! Ubi mens erat & ingenium ? Ignosce, nunquam amplius peccabo, nunquam deinceps committam, ut tibi displiceam.

Fortiter propono sollicitè conservare integriorem animæ meæ pulchritudinem, quam semel amissam per gratiam tu mihi tuam restitui. Atque in recognitionem ingentis bonitatis illius, qua me in meis abominationibus patienter supportasti, promitto tibi futurum, ut reliquum vitæ meæ tuo impendam servitio, agamque, ut oculis divinæ Majestatis tuæ non minus placeam, quàm hæcenus ob peccata mea displicui. Atque insuper ut hæc mea resolutio sit fortior atque efficacior, promitto fore, ut à peccato ad primum illius intuitum non minus celeriter, quàm à facie colubri, fugiam, fidelissimè primis tentationum insultibus resistam, omnesque occasiones, quæ aditum peccato præbere possent, quàm sollicitissimè evitem : quæ omnia adimplebo me-

Proposita.

De
oratione

Retitio.

mediante serenissimâ gratiâ tuâ, quam eo fine humillimè imploro per merita unigeniti filii tui Salvatoris mei Jesu Christi.

CONSIDERATIO SECUNDA.

• *Quàm peccatum sit injuriosum Deo.*

*Me autem
projecisti
post corpus
tuum.*

*3. Reg. 14.
9.*

Coepto pergamus pede, anima mea, atque insuper consideremus, quanta sit indignitas contra Deum se erigere, honoremque ei ac reverentiam, quam tot tantisque titulis omnes ei debent creaturæ, denegare. Quid? relinquere Deum, eum deserere, minorisque quàm passiones nostras æstimare? Objectum indignum ei in corde nostro anteponere, vilissimam creaturam amplius, quàm ipsum, diligere?

Expendamus nonnihil, &, quantum fieri poterit, comprehendamus incomprehensibilem Majestatis ipsius magnitudinem, sicque apparebit, quàm atrox injuria sit, quam ei inferimus, ipsum contemnendo. Id quod coram Rege terreno committere nemo auderet, coram Deo tuo facere non vereris: Legem Regis, ipso præsentem, aut regulas tuæ Religionis, inspectante superiore tuo, violare non audeas, & Regis supremi mandata, ipso præsentem atque inspectante, prævaricari non dubitasti.

Liberum tibi erat ipsum aut honorare obediendo, aut inhonorare, illius mandata sacrosancta transgrediendo, tuque inhonorare ipsum non timuisti, ut pravæ cupiditati tuæ satisfaceres.

Attende,